

Stalltips:

FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER FÖR ATT MINSKA RISKEN FÖR GRISNINGSFEBER

Nuläge i besättningen:

Mål i besättningen:

Grisningsfeber är ett sjukdomskomplex som uppträder under de första dygnet efter grisningen. Sjukdomen uppstår på grund av att bakterier i soggans omgivning tränger in i juvret och orsakar juverinflammation. Den sjuka soggan är oftast slö och har feber, hon saknar matlust och ligger mycket. Juverinflammationen ger svullnad, värme och smärta i en eller flera juverdelar. Det gör ofta så ont att bli diad att soggan har svårt att släppa ner mjölken.

Flera av sjukdomstecknen man ser vid grinsingsfeber är orsakade av bakteriens toxinproduktion. Bakterietoxinernas effekt på mjölkproduktionen beror bl.a. på att frisättningen av mjölkhormonet prolaktin störs. Hävs inte denna blockering kan mjölkproduktionen vara nedsatt i många dagar och grisarna svälter trots att soggan i övrigt tillfrisknat. Ibland blir påverkan så kraftig att soggan helt kan sina ner, speciellt om grisarna har blivit försvagade på grund av svält.

Den viktigaste behandlingen mot grinsingsfeber är att få stopp på bakterietoxinernas effekt på kroppen och att få i gång digivningen, därför skall man snabbt ge antiinflammatoriskt medel (NSAID) och mjölkdrivande hormon (oxytocin). Är soggans allmäntillstånd kraftigt stört kan det också vara nödvändigt med antibiotikabehandling.

De förebyggande åtgärder riktar sig framförallt till att hålla soggorna i god kondition genom:

- **FYSISK AKTIVITET:**
”Mödragymnastik” under dräktigheten. Låt därför soggan gå i sinavdelningen så länge hon kan innan grisningen.
- **LAGOM HULL:**
Soggan skall varken vara för mager eller för fet. Detta styr du bäst med individuell utfodring under dräktigheten.
- **MÖJLIGHET TILL BOBYGGNAD:**
Erbjud soggan en grinsingsbox med rikligt med bobyggnadsmaterial som halm. En soggas som får ”boa” innan grisningen har en snabbare förlossning, gör sig ren fortare och kommer snabbare igång att dia grisarna.
- **EXTRA KONTROLL AV ÄLDRE SUGGOR:**
Äldre, mer orörliga soggor samt soggor med benproblem skall bevakas noggrant och få hjälp att komma igång efter avslutad grisning. De kan behöva hjälp med att komma upp på benen för att både dricka vatten och tömma tarmen. Är de mycket ”stela” skall de ges NSAID.

